

тически построены, избиратъ начала-та втораго рода, които имъ служатъ като подпорка въ разви- ванье-то на тѣхни-тѣ теоріи. —

Понеже философія-та разглѣдва всичко *сжщо* въ пълній неговъ составъ и въ съгласіе-тому; то спорядъ туй, она е и длѣжна да намѣри *начало-шо* на всички-тѣ познанія за *сжщо-шо*; и — като извожда отъ него чястны истины, труди се да покаже въ тѣхъ основны-тѣ положенія за други-тѣ науки. Въ съ-ображеніе на това, всѣки философъ сякалъ, че прие-то-то отъ него *начало* на система-та му, е една безусловна истина и — всѣки се мѣчилъ да построе на нежъ связно *цѣло-шо*. Но тия безусловни начала на системи-тѣ имъ, всякога были подъ условіе-то *личнаго небосклона* на тѣхно-то сжзиранье и всякога зависѣли отъ чястнѣ-тѣ боѣжъ на идеи-тѣ имъ. Спорядъ таково едно положеніе и оцѣненіе на истинни-тѣ *основни начала*: философія-та зависѣла отъ философы-тѣ; а философи-тѣ — отъ умственны-тѣ и нравственны предрасположенія, що се скриватъ задъ онія начала, които они сж положили въ систе-ма-та си. Такива философски — мислители были сж увѣрени и ёще сж вѣрло убѣдени че основни-тѣ истины на тѣхно-то ученіе не подлежатъ на никое сомнѣніе, и че иматъ право да се общо и съгласно приемѣтъ. Често обаче се случява, че основни-тѣ истины на такива философи друго нищо не сж, освенъ едни лѣжовни понятія за *исшинно-шо* и за *добро-шо*. Сжщо-то може да се каже и за *начало-шо*, кое-то всѣки единъ человекъ си предполага за основѣ въ негови-тѣ работи, въ негови-тѣ предпріятія да и въ негови-тѣ мисли въ общественній свой животъ. —

И, мѣкаръ нѣкои да се трудятъ за да скріятъ и потулятъ отъ други-тѣ хора това основно начало и искатъ да го представятъ въ други форми; но —